

بسم الله الرحمن الرحيم

تبریک عرض میکنم این عید سعید و بزرگ را به همهی شما حضار محترم، میهمانان عزیزی که از کشورهای دیگر در اینجا تشریف دارند، و سفرای کشورهای اسلامی، و همچنین به همهی ملت بزرگ ایران که محبت و پایبندی خود را به ارادت به مقام نبوت در عمل به اثبات رساندند. همچنین تبریک عرض میکنم به همهی امت اسلامی که بر محور نام مبارک پیامبر اسلام احساس اتحاد و یگانگی میکنند. همچنین تبریک عرض میکنیم این عید سعید را به همهی آزادگان عالم؛ که حقیقتاً بشارت میلاد پیغمبر بزرگ مترب شده است، متعلق به همهی آزادگان عالم است؛ همهی انسانهایی که به دنبال آزادگی و عدالت و دست یافتن به ارزش‌های والای الهی‌اند. بعضی از اهل معرفت و اهل سلوک معنوی معتقدند که ماه ربیع الاول، به معنای حقیقی کلمه، ربیع حیات است، ربیع زندگی است؛ زیرا در این ماه، وجود مقدس پیامبر گرامی و همچنین فرزند بزرگوارش حضرت ابی عبدالله جعفرین محمد الصادق ولادت یافته‌اند و ولادت پیغمبر سرآغاز همهی برکاتی است که خدای متعال برای بشریت مقدر فرموده است. ما که اسلام را وسیله‌ی سعادت بشر و راه نجات انسان میدانیم، این موهبت الهی مترب بر وجود مبارک پیغمبر است که در این ماه اتفاق افتاد. حقیقتاً باید این میلاد عظیم را مبدأ همهی برکاتی دانست که خدای متعال جامعه‌ی بشری را، امت اسلامی را، پیروان حقیقت را به آن سرافراز کرده است.

صرف جشن گرفتن کافی نیست؛ در درجه‌ی اول باید پیوند قلبی خودمان با پیغمبر را تقویت کنیم. دنیای اسلام باید رابطه‌ی معنوی و قلبی و عاطفی خود با نبی مکرم را روزبه روز تقویت کند؛ این نقطه‌ی مشترک بین همهی مسلمانان عالم است. آن کسانی که دلشان برای تشکیل امت اسلامی می‌تپید، باید بر روی این نقطه تکیه کنند: رابطه‌ی معنوی و عاطفی با وجود مقدس پیغمبر. یعنی در درجه‌ی اول و به طور جدی، تصمیم بر تبعیت از آن بزرگوار در همهی امور. در آیات کریمه‌ی قرآن، درباره‌ی اخلاق پیامبر، درباره‌ی رفتار سیاسی پیغمبر، درباره‌ی نوع حاکمیت پیغمبر، درباره‌ی احساس پیامبر مکرم نسبت به مردم - چه نسبت به مسلمانها، چه نسبت به غیر مسلمانها - شرح داده شده است. تربیت صحابه‌ی بزرگوار پیامبر در زمان پیغمبر و رفتار آنها، نشان دهنده‌ی آن جهتی است که در تعلیم و تربیت امت اسلامی، مورد نظر پیامبر است. باید اینها را در زندگی خودمان پیاده کنیم، باید اینها را عملیاتی کنیم؛ صرف گفتن کفايت نمی‌کند.

امروز زمینه برای این مسئله آمده است. بیداری اسلامی یک حقیقتی است که اتفاق افتاده است. بعد از دهها سال متمادی تسلط دشمنان اسلام و دشمنان مسلمین بر جوامع اسلامی، چه به شکل استعمار مستقیم، چه به شکل استعمار جدید و استعمار غیر مستقیم، چه به صورت سلطه‌ی فرهنگی یا سلطه‌ی اقتصادی یا سلطه‌ی سیاسی؛ بعد از سالهای متمادی که ملت‌های مسلمان فشرده شدند در زیر این فشارهای عظیم سلطه‌ی غربی و دولتهای اروپائی و آمریکائی بر کشورهایشان، بتدریج هسته‌ی بیداری، یقظه‌ی اسلامی رشد کرده، سبز شده است و دارد خود را نشان میدهد. مردم دنیای اسلام امروز احساس می‌کنند که وسیله‌ی عزتشان، وسیله‌ی سربلندی‌شان، وسیله‌ی استقلالشان، اسلام است. به برکت اسلام، همهی آرزوهای ملی یک ملت در دنیای اسلام میتواند برآورده شود. ملت‌های اسلامی به برکت اسلام میتوانند در مقابل تسلط غرب، در مقابل دولتهای غربی، در مقابل سلطه‌ی ظالمانه‌ی دولتهای غربی، در مقابل استثمار و استکبار دولتهای غربی بایستند.

و غرب مجبور به عقب‌نشینی است؛ امروز شما این تجربه را در دنیای اسلام مشاهده می‌کنید. سی و چند سال قبل این مسئله در ایران اتفاق افتاد؛ امروز هم در دنیای اسلام، در شمال آفریقا، این را مشاهده می‌کنید. قدمها به سمت پیروزی است. البته مشکلات هست؛ لیکن اگر ما بیدار باشیم، مشکلات نمیتواند جلوی راه ما سد ایجاد کند. قرآن میفرماید: «لن یضرواکم لا اذی». (۱) بله، اذیت می‌کنند، آزار می‌کنند، مشکل درست می‌کنند؛ اما اگر ما عازم باشیم، به خدا توکل داشته باشیم، تصمیم بر حرکت داشته باشیم، نمیتوانند جلوی راه ما سد ایجاد کنند.

امروز ملتهای اسلامی بیدار شده‌اند؛ احساس میکنند میتوانند به برکت اسلام، در مقابل دشمنان دنیای اسلام، در مقابل شبکه‌ی فاسد صهیونیستی که بر سیاستهای دول غربی مسلط است، حرف خود را به کرسی بنشانند. این پیروزی‌ها خیلی ارزش دارد. «وعدکم الله مغانم کثیرة تأخذونها فعجل لكم هذه» - این بخشی از وعدی الهی است که تحقق پیدا کرد - «و كف ايدي الناس عنكم و لتكون عاية للمؤمنين و يهدىكم صراطا مستقيما». (۲) هر پیروزی‌ای که یک ملت در مقابل‌های با دشمنان و تبلیغات و روشهای و شیوه‌های خباثت‌آلود آنها پیدا میکند، یک بشارت الهی است، یک آیت الهی است، یک نشانه‌ی الهی است - «ولتكن آیة» - که اگر حرکت کردید، به نتیجه خواهید رسید.

امروز دنیای اسلام با توطئه‌های دشمنان مواجه است. من به شما برادران و خواهران عزیز - چه ایرانی و چه غیر ایرانی - عرض بکنم: امروز مهمترین دستاویز دشمن برای مقابل‌های با بیداری اسلامی، ایجاد اختلاف است. مسلمان را در مقابل مسلمان قرار دادن، مسلمان را به دست مسلمان از بین بردن، اینها را به هم مشغول کردن؛ چه چیزی بهتر از این برای دشمنان استقلال اسلامی که مسلمانان را به هم مشغول کنند؟ از روز اویی که انقلاب اسلامی در ایران پیروز شد، سیاست ایجاد اختلاف در میان ملت ما و کشور ما دنبال شد؛ اما جمهوری اسلامی با قاطعیت کامل در مقابل این مسئله ایستاد. در سطح بین‌الملل اسلامی هم اختلافات مذهبی را مطرح کردند، اما جمهوری اسلامی پرچم اتحاد اسلامی را برافراشت. ما اعلام کردیم، امام بزرگوار ما بارها این را گفتند، و ملت ایران در زمان ایشان و بعد از ایشان تکرار و تأکید کردند که ما معتقد به برادری اسلامی هستیم.

ما هر شکافی بین مسلمانان را رد میکنیم؛ این درست نقطه‌ی مقابل عوامل دشمنان است که از هر پدیده کوچکی برای ایجاد اختلاف بین مسلمانان استفاده میکنند. اگر شما نگاه کنید، می‌بینید امروز سیاست دشمنان بیداری اسلامی در کشورهای شمال آفریقا هم، ایجاد اختلاف است. سیاست استکبار همین است؛ اینها را به جان هم بیندازند، اینها را در مقابل هم قرار دهند.

علاج این بیماری، احساس اتحاد بین مسلمین است؛ ملتهای مسلمان باید با هم متحد شوند. در داخل هر کشور، گروههای مختلف، مذاهب مختلف، جناحهای مختلف، باید دست به دست هم بدهند؛ اختلافات فکری و عقیدتی و سیاسی و سلیقه‌ای و جناحی را بر حرکتهای اساسی خودشان حاکم نکنند، تا بتوانند در مقابل دشمن بایستند؛ امروز راه، فقط این است. با انواع حیل دارند تلاش میکنند ایجاد اختلاف کنند؛ می‌بینید شما. وقتی مسلمانها سرشان به اختلاف با یکدیگر مشغول شد، مسئله‌ی فلسطین در حاشیه قرار میگیرد؛ ایستادگی در مقابل زیاده‌خواهی آمریکا و غرب، در حاشیه قرار میگیرد؛ آنها امکان پیدا میکنند که نقشه‌های خودشان را عمل کنند.

امروز مشاهده میشود که غربی‌ها یک حرکت تازه‌ای را در آفریقا شروع کرده‌اند برای تسلط بر ملتهای آفریقا، برای حضور مجدد در زندگی مردم آفریقا. وقتی آتش اختلافات روشن شد، دشمن مجال پیدا میکند که همه کار انجام دهد. در همسایگی ما در پاکستان، شما ببینید به بهانه‌ی اختلافات، چه فجایعی را ایجاد میکنند. در سوریه، شما ببینید چطور مردمی را به جان مردم دیگری می‌اندازند. در بحرین مشاهده کنید چطور صدای ملتی را به طور کلی خاموش میکنند؛ یک ملت را از همه‌ی جوانب بایکوت میکنند. در مصر و در مناطق دیگر، شما ببینید چطور مردم را در مقابل هم قرار میدهند. اینها سیاستهایی است که ممکن است انگیزه‌های شخصی و اعتقادی از طرف اشخاص داشته باشد، اما نقشه‌ی کلی، نقشه‌ی دشمنان است.

من کسی را متهم نمیکنم به این که عالم‌آ و عامد‌آ دارد نقشه‌ی دشمن را انجام میدهد، اما به طور قطع و بقین میگوییم: هر حرکت اختلافی، به هر شکلی، در میان ملتهای مسلمان، یا در درون یک کشور میان افراد آن کشور، بازی کردن در زمینی است که دشمن آن زمین را تعیین کرده است؛ کمک به دشمن است. مسئله‌ی وحدت را همه باید جدی بگیرند؛ در درجه‌ی اول، نخبگان؛ نخبگان سیاسی، نخبگان دینی، نخبگان دانشگاهی، نخبگان حوزه‌های علمیه؛ در همه‌ی جا. در کشور ما همه مسئله‌ی وحدت را جدی بگیرند. ایجاد اختلاف مذهبی بین گروههای مختلف مسلمان، خطر بزرگی است. اگر دشمنان بتوانند آتش اختلافات فرقه‌ای را در یک جائی برافروزنند، فرونشاندن آن جزو دشوارترین کارهای است. باید جلوی این کار را گرفت؛ این هم نمیشود، جز با ابتکار عمل و مجاهدت و اخلاص نخبگان

در هر کشوری؛ علما، دانشگاهیان، سیاستمداران، کسانی که دارای نفوذ و تأثیرند؛ برای مردم تشریح کنند نقشه‌ی دشمن را، و نگاه امیدوارانه‌ی دشمن را به ایجاد اختلاف بین مردم، بین کشورهای اسلامی، بین جناحهای اسلامی،
بین سنی و شیعه، بین گراییشهای مختلف در مذاهب مختلف اسلامی؛ مردم را آگاه کنند.

این خطر بزرگی است که دشمنان تجربه کردند. انگلیسها در این زمینه دارای تجربه‌های طولانی‌اند. ما در تاریخ، در شرح حال اینها میخوانیم و می‌بینیم که چه کارهائی را کردند برای ایجاد اختلاف. اینها بلدند، دیگران هم از اینها یاد گرفتند. مشغول تلاش هستند برای ایجاد اختلاف؛ باید پرهیز کرد. نباید با احساسات سطحی و عامیانه، موجب برافروختن این آتشها شد؛ این، سرنوشت ملتها را سیاه میکند؛ ملتها را به خالک سیاه مینشاند؛ دشمنان اسلام را، دشمنان مسلمین را، دشمنان استقلال را، در کارهای خودشان موفق میکند؛ نقشه‌ی آنها را تحقق خواهد بخشید؛ باید بیدار بود.

شعار اتحاد اسلامی، یک شعار مقدس است. امروز اگر پیامبر مکرم اسلام (صلی الله علیه و عاله) در میان ما بود، به اقتضای آیه‌ی شریفه‌ی «عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رئوف رحیم» (۳) ما را به اتحاد دعوت میکرد؛ از ایجاد اختلافات اینچنینی جلوگیری میکرد. ما اگر چنانچه علاقه‌مند به نبی مکرم اسلام هستیم، باید این خواسته‌ی قطعی آن بزرگوار را تحقق ببخشیم.
از خداوند متعال میخواهیم به همه‌ی ما توفیق دهد تا بتوانیم به آنچه میگوئیم، عمل کنیم.
والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

(۱) آل عمران: 111

(۲) فتح: 20

(۳) توبه: 128